

Jeg hæfter mig meget ved den sætning, der hedder: »... og det skal der gøres noget ved«, men når hr. Søren Hansen så beskylder de knappe ressourcer for at være årsagen til, at man ikke kan gøre noget ved tingene her og nu, jamen så står jeg af, for det er jo sådan, at vi rent faktisk bruger en hel masse trafikinvesteringsmidler forkert.

Og jeg kan jo nævne, at parallelt med, at man f.eks. begynder at tale om en forbedret banedrift på forskellige strækninger, så bygger man motorveje ved siden af til, jeg ved ikke hvor store milliardbeløb. Og hele den måde at prioritere på som det ene og dertil prispolitikken, hvor man jo altså gennem de sidste 15 år har set, at prisen på den kollektive trafik er blevet 35 pct. højere, samtidig med at prisen på den individuelle benzindrevne trafik er blevet 35 pct. lavere, ja, så står man altså med et dilemma, hvor det bliver mere og mere påtrængende, at indsatsen foretages her og nu – og dér er udskydelser altså næsten det samme som katastrofens indtræden.

(Kort bemærkning).

Søren Hansen (S):

Her er ikke tale om at udskyde, her er tale om at fremskynde en række investeringer – det er nogle af dem, jeg har været inde på. Her er også tale om at få fremskyndet – ønskede jeg mig i min tale – på sporstrækningen mellem Vippe-rød og Tølløse – materielanskaffelser til regionalbanerne. Det er altså ikke et spørgsmål om at udskyde, det er et spørgsmål om at fremskynde.

Og så til hr. Tommy Dinesen: Forhandlingerne om den nye rammeaftale, og hvornår de skal påbegyndes, skal jeg ikke gøre mig klog på i dette øjeblik, men de bør efter min mening starte i god tid. Det er en stor opgave, der ligger foran os. Derfor skal der være god tid til at drøfte de mange detaljer – også hovedopgaverne – men også de mange detaljer, der vil knytte sig til en ny aftale.

Svend Heiselberg (V):

De fleste af os har set hen til den dag, hvor den faste forbindelse over Storebælt kunne tages i brug. Det sker for togpassagertrafikken den 1. juni i år.

Det var i 1858, at Venstres daværende leder, Tscherning, i vore dage bedst kendt fra tv-serien »Bryggeren«, i Rigsrådet første gang foreslog en fast forbindelse over Storebælt; så det har været en lang ventetid.

Det er klart, at det vil vende op og ned på køreplanen: Rejsetiden mellem Øst- og Vestdanmark vil blive kortere, og vi forventer en øget passagertilstrømning til DSB. Det har alt sammen været planlagt, lige fra beslutningen om den faste forbindelse blev taget.

Investeringerne i IC3-togene har også haft det formål at forkorte rejsetiden mellem øst og vest. Men vi efterlader et uacceptabelt problem for pendlere på Sjælland; det er værst for pendlere på Vestbanen, navnlig for de rejsende mellem København og Kalundborg, hvor der skal påregnes en rejsetid på cirka 2 timer; det kan selvfølgelig ikke være rigtigt.

Jeg vil også fremhæve pendlere mellem Roskilde og Korsør, på Sydsjælland og Lolland-Falster.

Så vi vil fra Venstres side opfordre trafikministeren til at tage initiativ til, at trafikforholdene på alle disse banestrækninger bliver væsentligt forbedret, hvad angår persontrafikken. Men det er også det, der ligger i det fælles dagsordensforslag, som formentlig bliver vedtaget i morgen.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

I sit prisværdigt korte indlæg lykkedes det min meget ærede ven, hr. Svend Heiselberg, at tildele partiet Venstre æren for, at vi nu får en fast forbindelse over Storebælt. Det havde Venstre allerede fundet ud af i 1858, var det vist nok.

Jo, godmorgen! Jeg tvivler på, at teknikken dengang havde muliggjort at bygge den. Men må jeg ikke minde om, at det altså var Venstre, da de indtrådte i regeringsfællesskab med Socialdemokratiet i 1970'erne, der forlangte loven om fast forbindelse over Storebælt fra 1973 lagt i mølpose, og det var undertegnede, der havde kampen med partiet Venstre om at få den gravet frem af mølposen igen.

Det samme gjaldt for øvrigt Lillebæltsbroerne – nej, den første af dem; altså den, der blev indviet i 1935. Da den var til debat her i Tinget, sagde Venstre også: Ja, vi er for, men bare ikke lige nu, og det har Venstre altid sagt.

Jeg synes, det er nødvendigt, at hr. Heiselberg erkender, at han dér var på tynd is og på glatis og fuldstændig på kant med den historiske sandhed.